

16.12.2016

Суди відмовляють органам прокуратури у задоволенні позовів до РВ ФДМУ по Рівненській області про визнання недійсними договорів оренди державного майна, балансоутримувачами якого є заклади освіти, та зобов'язання орендарів повернення такого майна

Зокрема, Постановами Рівненського апеляційного господарського суду від 14 грудня 2016 року залишені без змін рішення господарського суду Рівненської області у двох справах про відмову в задоволенні таких позовів керівника Сарненської місцевої прокуратури та заступника прокурора Рівненської області. Загалом до суду було подано 4 аналогічні позовні заяви, 2 з яких ще розглядаються судами різних інстанцій..

Регіональне відділення наголошує, що господарським судом Рівненської області вірно встановлено, що згідно статті 2 Закону України "Про оренду державного та комунального майна", орендою є засноване на договорі строкове платне користування майном, необхідним орендареві для здійснення підприємницької та іншої діяльності, а державну політику у сфері оренди щодо державного майна здійснюють: Кабінет Міністрів України, а також Фонд державного майна України, його регіональні відділення та представництва.

У якості додаткових джерел фінансування навчальних закладів абзацом 5 част. 4 ст. 61 Закону України "Про освіту" передбачена можливість залучати, у тому числі, доходи від надання в оренду приміщень, споруд, обладнання. З метою отримання додаткових джерел фінансування в оренду можуть бути надані приміщення навчального закладу, що технологічно не пов'язані з навчальним та науковим процесом.

Зазначимо, що органи прокуратури вважають, що договори оренди державного майна були укладені на об'єкти освіти, які безпосередньо пов'язані з навчально-виховним процесом. Однак, при розгляді справи в суді першої інстанції прокурором не надано належних та допустимих доказів, а лише посилання на ч. 5 ст. 63 Закону України "Про освіту" та практику Вищого господарського суду України .

Також у позовах зазначено, що порушення інтересів держави полягає в незаконному, нецільовому використанні приміщень навчальних закладів, загрозі збереження існуючої мережі навчальних закладів та їх матеріально-технічної бази, а також забезпечення належних умов для навчання, фізичного, психічного, соціального, духовного та інтелектуального розвитку дітей, їх соціально-психологічної адаптації та активної життєдіяльності.

Однак, доказів незаконності використання або загрози збереження існуючої мережі навчальних закладів не надано. Щодо забезпечення належних умов для навчання, фізичного, психічного, соціального, духовного та інтелектуального розвитку дітей, їх психологічної адаптації та активної життєдіяльності, то в даному випадку варто зазначити, що за оспорювані договори навчальні заклади отримують щомісяця від 30 до 50% від нарахованої орендної плати, що дає їм додаткові надходження для підтримання матеріально-технічної бази в належному стані. Окрім того, від працівників чи осіб, які навчаються у даних навчальних закладах, не надходило жодної скарги щодо погіршення їхніх соціально-побутових умов внаслідок укладання договорів оренди державного майна.

Відтак, прокурором (у порушення ст. 1 ГПК України) у позовних заявах не доведено наявності порушення інтересів держави та не вказано, чим саме порушено права позивача (у даному випадку – держави) при укладенні договорів оренди.